

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia 2012 r.

w sprawie nadania nazwy urzędowej ronda w Szczecinie

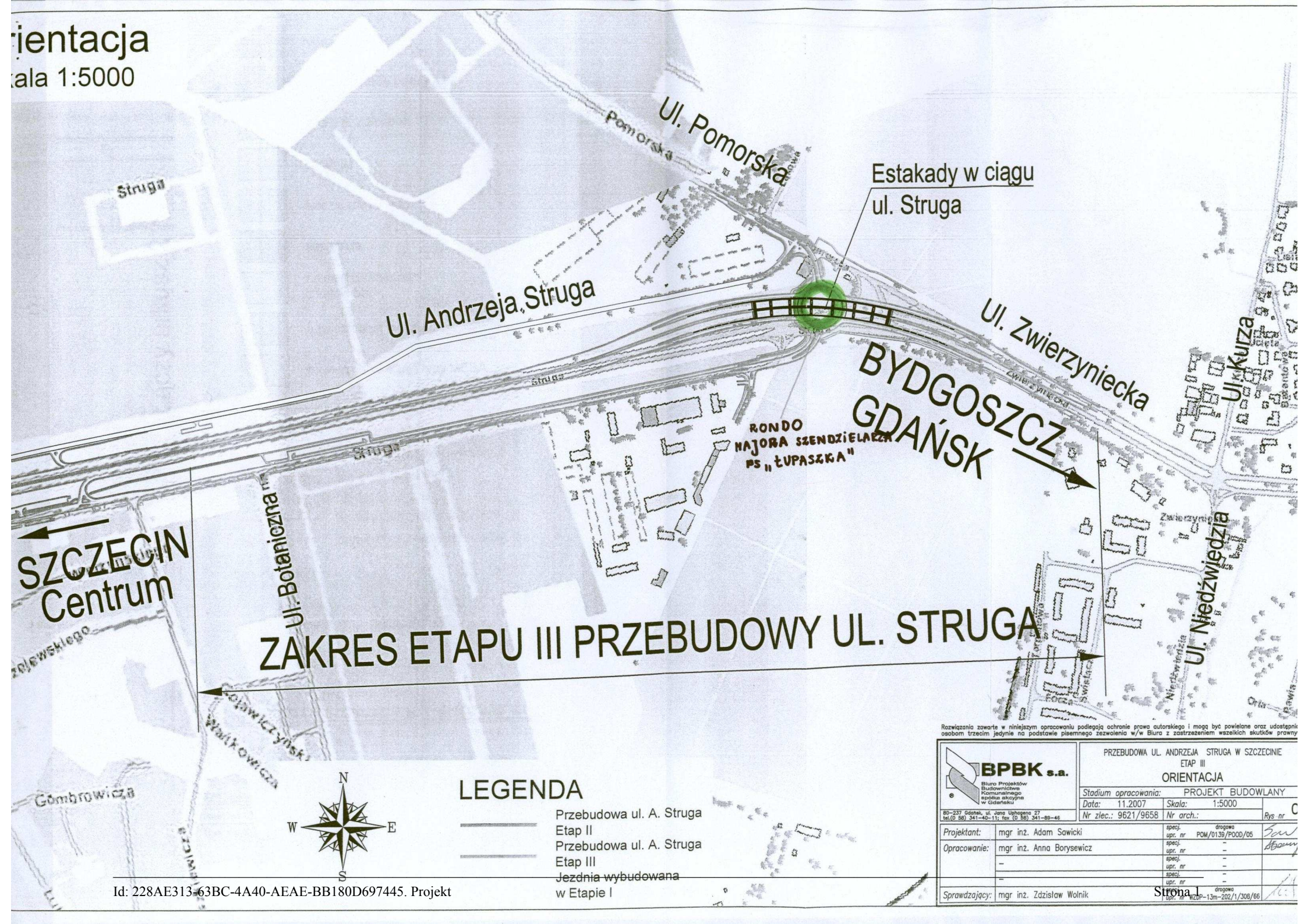
Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym; (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm. z 2002 r. Nr 23, poz. 220; Nr 62, poz. 558; Nr 113, poz. 984; Nr 153, poz. 1271; Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717; Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055; Nr 116, poz. 1203; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441; Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128; Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327; Nr 138, poz. 974; Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111; Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 52, poz. 420; Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28 poz. 142 i 146, Nr 40 poz. 230, Nr 106 poz. 675; z 2011 r. Nr 21, poz. 113; Nr 117, poz. 679; Nr 134, poz. 777; Nr 149, poz. 887; Nr 217, poz. 1281; z 2012 r. poz. 567), **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje :**

§ 1. Nadać nazwę „**rondo Majora Zygmunta Szendzielarza ps. „Łupaszka”** – budowanemu rondu u zbiegu ul. Andrzeja Struga, ul. Pomorskiej i ul. Zwierzynieckiej w Szczecinie, usytuowanemu na częściach działek nr nr 117/5, 43/1, 43/2 z obrębu ewidencyjnego 4246 (Dąbie 246). Położenie ronda określa załącznik graficzny do uchwały.

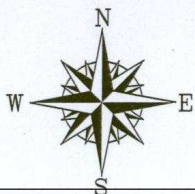
§ 2. Uchwała wchodzi w życie po 14 dniach od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

Orientacja

Skala 1:5000

ZAKRES ETAPU III PRZEBUDOWY UL. STRUGA

LEGENDA

- Przebudowa ul. A. Struga
- Etap II
- Przebudowa ul. A. Struga
- Etap III
- Jeźdnia wybudowana w Etapie I

Id: 228AE313-63BC-4A40-AEAE-BB180D697445. Projekt

Rozwiązania zawarte w niniejszym opracowaniu podlegają ochronie prawa autorskiego i mogą być powielone oraz udostępnione osobom trzecim jedynie na podstawie pisemnego zezwolenia w/w Biura z zastrzeżeniem wszelkich skutków prawnych

 BPBK s.a. Biuro Projektów Budowlanych Komunalnego apolisa aktywne w Gdańsku		PRZEBUDOWA UL. ANDRZEJA STRUGA W SZCZECINIE ETAP III ORIENTACJA	
80-237 Gdańsk, ul. Jana Uchasa 27 tel. (0 58) 341-40-11; fax (0 58) 341-89-48		Stadium opracowania: PROJEKT BUDOWLANY	Rys nr C
Projektant: mgr inż. Adam Sawicki		Data: 11.2007	Skala: 1:5000
Opracowanie: mgr inż. Anna Borysewicz		Nr zlec.: 9621/9658	Nr arch.: -
Sprawdzający: mgr inż. Zdzisław Wolnik		drogowa upr. nr POM/0139/POOD/05 specj. upr. nr - drogowa upr. nr - specj. upr. nr - drogowa upr. nr - specj. upr. nr -	
		Strona 1	

Uzasadnienie

Z wnioskiem o nadanie nazwy „**rondo Majora Zygmunta Szendzielarza ps. Łupaszka**” wystąpił Światowy Związek Żołnierzy Armii Krajowej Zarząd Okręgu Szczecin. Teren na którym jest położone rondo jest własnością Miasta. Miejski Konserwator Zabytków nie zgłosił uwag do proponowanej nazwy, która nie podlega ochronie konserwatorskiej.

Zygmunt Szendzielarz był żołnierzem kampanii wrześniowej. Jako dowódca szwadronu kawalerii walczył w szeregach Armii "Prusy" i Grupy Operacyjnej gen. Andersa. Od początku okupacji był uczestnikiem konspiracji niepodległościowej, członkiem Związku Walki Zbrojnej, jednym z organizatorów ruchu oporu na Wileńszczyźnie. W 1943 r. objął dowództwo pierwszego polskiego oddziału partyzanckiego na Wileńszczyźnie, który przekształcił się w 5 Wileńską Brygadę Armii Krajowej. W latach 1943-1944 5 Wileńska Brygada Armii Krajowej stoczyła kilkadziesiąt bitew. Oddział majora "Łupaszki" prowadził krwawe walki z wojskami hitlerowskimi oraz z sowiecką partyzantką terroryzującą Polaków. W czasie tych działań major Zygmunt Szendzielarz zdobył sobie zaszczytną opinię znakomitego dowódcy.

Major Zygmunt Szendzielarz "Łupaszka" uniknął tragicznego losu większości żołnierzy wileńskiej AK podstępnie rozbrojonych i uwięzionych przez Sowietów po operacji "Ostra Brama". W 1944 r. przedostał się na teren Białostoczczyzny i odtworzył tam oddziały 5 Wileńskiej Brygady AK, stając do walki z sowiecką okupacją. Mimo ogromnej dysproporcji sił szwadrony 5 Brygady rozwinęły szeroko zakrojoną działalność, tocząc walki z komunistycznymi siłami bezpieczeństwa na terenie Podlasia, Białostoczczyzny, Warmii, Mazur, Pomorza Gdańskiego i Pomorza Zachodniego. Oddziały utworzone przez majora "Łupaszkę" przeprowadziły w latach 1945-1952 około 450 akcji zbrojnych. W jednostkach podległych majorowi "Łupaszce" panowała wzorowa dyscyplina. Zwalczały one nie tylko komunistyczny aparat bezpieczeństwa, ale także chroniły ludność przed pospolitymi bandytami. Przeciwno partyzantom majora "Łupaszki" zmobilizowano duże siły NKWD, UB, KBW i MO. Major Zygmunt Szendzielarz "Łupaszka" został aresztowany w czerwcu 1948 r., a następnie skazany na osiemnastokrotną karę śmierci. W śledztwie zachował godną postawę. O łaskę nie poprosił. Wieczorem 8 lutego 1951 r. został stracony w więzieniu mokotowskim. Miejsce jego pochówku jest nieznanne.

Początkiem sprawiedliwości był oczyszczający ze wszelkich zarzutów wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 1993 i kolejno uchwała okolicznościowa Sejmu RP z dnia 23 marca 2006 oraz postanowienie Prezydenta RP z dnia 9 listopada 2007 o pośmiertnym odznaczeniu mjr Zygmunta Szendzielarza Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski.

Dla upamiętnienia 55 rocznicy męczeńskiej śmierci oraz wcześniejszych zasług dla Rzeczypospolitej Polskiej majora Zygmunta Szendzielarza "Łupaszki", dowódcy 5 Wileńskiej Brygady Armii Krajowej Sejm RP V Kadencji zdecydowaną większością głosów przyjął 23 marca 2006 r. następującą uchwałę okolicznościową.

„Pięćdziesiąt pięć lat temu, 8 lutego 1951 r., zamordowany został w komunistycznym więzieniu major Zygmunt Szendzielarz "Łupaszka", żołnierz do końca wierny Niepodległej Polsce, za swoją służbę odznaczony orderem Virtuti Militari. Major Zygmunt Szendzielarz "Łupaszka" stał się symbolem niezłomnej walki o Niepodległą Polskę, jaką toczyli Żołnierze Wyklęci - żołnierze antykomunistycznego ruchu oporu z organizacji Wolność i Niezawisłość, Armii Krajowej na Kresach Wschodnich, Ośrodka Mobilizacyjnego Wileńskiego Okręgu AK, Narodowych Sił Zbrojnych, Narodowego Zjednoczenia Wojskowego, Ruchu Oporu Armii Krajowej, Konspiracyjnego Wojska Polskiego i z wielu innych organizacji; podkomendni podpułkownika "Kotwicza", podporucznika "Zagończyka", kapitana "Młota", majora

"Orlika", majora "Zapory", kapitana "Warszyca", majora "Ognia", kapitana "Bartka" i wielu innych, których żołnierski szlak kończyła śmierć w nierównej walce z komunistycznymi siłami bezpieczeństwa bądź ubecki strzał w tył głowy. Niech polska ziemia utuli ich do spokojnego snu. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, czcząc Ich pamięć, stwierdza, że Żołnierze Wyklęci dobrze zasłużyli się Ojczyźnie."

W okresie powojennym w Szczecinie osiedliło się wielu podkomendnych 5 Wileńskiej Brygady Armii Krajowej oraz żołnierzy AK z okręgu wileńskiego, dla których mjr Zygmunt Szendzielarz był i pozostanie wzorem Niezlomnego Patrioty. Przez wiele lat środowisko żołnierzy AK nie mogło liczyć na godne upamiętnienie Bohatera Narodowego. Jedyne Prezydent Polski na uchodźstwie Ryszard Kaczorowski nadał mjr Z. Szendzielarzowi w 1988 r. Krzyż Złoty Orderu Virtuti Militari. W Szczecinie przez wiele lat o godne świadectwo swojego dowódcy zabiegała śp. Janina Smoleńska ps. „Jachna” – sanitariuszka 5 Wileńskiej Brygady Armii Krajowej, która sama przetrwała 7 lat w celi śmierci w komunistycznym więzieniu w Fordonie. W naszym mieście dorastała córka mjr Szendzielarza, Barbara Szendzielarz, którą wychowywali najbliżsi krewni, babcia oraz brat „Łupaszki”. Do dziś w Szczecinie mieszkają żołnierze oraz krewni dowódcy 5 Wileńskiej Brygady Armii Krajowej oraz inni żołnierze AK.

Komisja Bezpieczeństwa Publicznego i Samorządności R.M. po zapoznaniu się z całością dokumentów w sprawie postanowiła (jednogłośnie) przychylić się do wniosku i wnieść pod obrady Rady Miasta Szczecin projekt przedmiotowej uchwały.

Przewodniczący Komisji ds.
Bezpieczeństwa i Samorządności

Tomasz Hinc